

Angelo pasaka

Kartą gyveno angelas. Jis labai norėjo turėti žmogų, kad galėtų jį saugoti. Angelas sugalvojo paprašyti Dievo, kad jam paskirtų globotinį. Nuėjo angelas pas Dievą ir prašo:

- Ar galėtum man paskirti globotinį? Noriu būti naudingas žemės gyventojams.
- Ateik rytoj pas mane ir pažiūrėsime, ką galėsiu tau paskirti- atsakė Dievas.
Rytojaus dieną angeliukas vėl atėjo pas Dievą.
- Noriu turėti globotinį.

Dievas suprato, kad angeliuko norai yra tikri, todėl sako:

- Gerai, eik, atlik pirmą užduotį. Tu turi surasti vaiką, kuriam reikia pagalbos ir jį išgelbėti.
- Ačiū, Dieve. Labai labai ačiū. Skrendu.
- Sėkmės angeliuk- palinkėjo Dievas.

Sėkmės nuaidėjo kalnų aidas.

- “Ačiū. Ačiū.”- Tik vėjo gūšiai atnešė angeliuko padėką.

Skrenda angeliukas į žemę ir prie Anykščių mato daug žmonių. Visi juokiasi, švenčia, visi laimingi. Ir angeliukui pasidaro linksma. Tačiau jis nepamiršta savo užduoties. Skrenda toliau ir pamato mažą vaikelį, kuris brenda į ežerą. Angelas apsidairo- kur gi yra jo tėvai, tačiau nieko nemato. Vaikas brenda į vandenį ir, rodos, tuoj tuoj ims skęsti. Angelas puolė prie vaiko ir kažką pakuždėjo jam į ausį. Vaikas suprato, koks pavojus jam gresia, todėl sustojo ir grįžo atgal į krantą. Nubėgęs pas tėvus papasakojo nuotyki. Mama sako:

- Padėkokim Tavo Angelui Sargui, kad tave išgelbėjo. Nuo šiol kiekvieną vakarą dėkosime Jam.

Angelas laimingas nuskrido pas Dievą ir jau norėjo pasakoti apie atliktą užduotį, tačiau Dievas jam sako:

- Nieko man nesakyk, aš iš tavo laimingų akių matau, kad tu užduotį įvykdei ir todėl esi laimingas. Tavo akys spinduliuoja. Todėl pavedu tau šį vaikelį. Mylėk, saugok, globok, vesk teisingu gyvenimo keliu.

O ar tu galėtum globoti ir saugoti savo draugus?

Monika Tarasevičiūtė

5c klasės mokinė

Kauno rajono Akademijos Ugnės Karvelis gimnazija

Konkursui parengė tikybos mokytoja metodininkė **Julė Vaketienė**